

[Bent Greve]

Det mener jeg faktisk er to gode grunde til, at vi har lavet et snit på denne måde.

Svend Aage Jensby (V):

Under førstebehandlingen af lovforslag nr. L 295 gav jeg som ordfører for Venstre udtryk for, at vi overordentlig skarpt tager afstand fra dette lovforslag. Det gør vi stadig væk.

Nu har jeg fået et lille brev, hr. skatteminister. Det er også meget tankevækkende. Der er en, der skriver:

»Der skrives så meget i disse dage om konfiskation, når talen falder på hovedaktionærer og salg af ejendomme. Min familie og jeg har i mange år sparet op til pension netop i vores lille firma og i en udlejningsejendom. Man har aldrig måttet tjene penge på en udlejningsejendom. Forrentningen skulle komme ved salg. Nu vil man beskatte denne, altså en samlet yderst dårlig forretning. Det er næsten umuligt mere at have tillid til noget her i Danmark. Man sparer op, opfører sig samfundsmæssigt korrekt, skaffer arbejdspladser og betaler løbende formueskat af disse aktiver. Når man så skal have gavn af midlerne til sin pension, så nærmest konfiskerer man midlerne.

Jeg håber ikke, at der indgår forlig under nogen omstændigheder.«

Den bemærkning var rettet til Venstre, og det gør der som bekendt heller ikke, men her har vi endnu et af mange, mange eksempler, som befolkningen simpelt hen ikke kan fatte, hvor man kommer som en tyv om natten og beskatter nogle gevinster, som er blevet op-tjent. Her hjælper overgangsreglerne for indgangsværdier altså ikke, og indeksering løser kun en lille del af problemerne; der er kæmpeproblemer for talrige erhvervsejendomme.

Også jeg må ligesom hr. Flemming Hansen spørge: Hvordan kan Kristeligt Folkeparti og CD være med til noget sådant? Vi forstår det ganske enkelt ikke, og jeg tror heller ikke, at CD's vælgere forstår det; men det vil tiden jo vise, for der kommer jo en tid efter denne.

Må jeg dernæst sige om forslaget om goodwill, at også her har Skatteudvalget fået et utal af henvendelser, der stærkt advarer mod at gennemføre lovforslaget, som det foreligger. Personlig har jeg fået en henvendelse fra det kendte revisionsfirma Revitax, som meget seriøst foreslår, at der skal indsættes en overgangsregel, så goodwillbeskatningen indføres

gradvis over 7 år, og afskrivningsperioden kortes ned fra 10 til 5 år. Dette forslag har jeg forelagt skatteministeren, der afviser enhver tanke i den retning. Her kommer nogle forstandige mennesker med et forslag, der kan løse overgangsproblemerne, men også det bliver skudt i sæk af ministeren og dermed af regeringen – skudt i sæk øjeblikkeligt.

Her kunne jeg også spørge, som en tidligere ordfører, hvor vi har CD's erhvervsvenlige politik, når man vil have, at køberen af en goodwill skal have en afskrivningsperiode på 10 år. Kan man ikke forstå, at det er likviditetskrævende? Hvis man derimod indførte en overgangsperiode på 5 år, som Revitax foreslår, var det dog til at klare likviditetsmæssigt. Og med hensyn til indtægtssiden, sælgersiden af goodwill, drejer det sig om små købmænd, handlende af enhver art, tandlæger og læger, og hvad ved jeg – i hvert fald mange små erhvervsdrivende, som har set frem til, at deres alderdom skulle sikres ved de gældende regler om goodwill, der har været gældende siden begyndelsen af 1980'erne. Men nu kommer man så med et snuptag og beskatter dem. Jeg forstår ikke, at man i det mindste ikke kan give nogle acceptable overgangsregler.

Må jeg dernæst sige om udlandslempelsen, at skatteministeren og Skatteudvalget har fået henvendelser fra Danmarks Rederiforening, andre organisationer og store virksomheder – jeg husker bl.a. F. L. Smidth – som advarer stærkt imod en ophævelse af udlandslempelsen. De argumenter, man bruger fra disse firmaers og fra Danmarks Rederiforenings side, synes Venstre er overordentlig fornuftige, men de er altså også skudt i sæk. Jeg tror, det kan betyde, at en meget stor del af Danmarks skibsflåde vil fortrække til udlandet, og det vil man altså få ud af at angribe udlandslempelsen. Hvor er det synd!

Jens Thoft (SF):

Først om udlandslempelsen: Jeg undrer mig selvfølgelig meget over, at regeringen foreslår en 5-årig aftrapning, når jeg konstaterer, at den tidligere regering i »Århundredets plan« ville afskaffe ordningen omgående. Jeg bemærker også, at den 5-årige aftrapning betyder, at forslaget først får virkning i det femte eller sjette år, for det fremgår klart af det bilag, som jeg har bedt om at få optrykt i betænkningen. Det